

Regelmessig risikovurdering er nødvendig

Tilsyn med helse- og sosialtenester er innretta mot område der det er risiko for svikt, og der følgjene av svikt kan vere alvorlege eller uakseptable for mottakarane. Statens helsetilsyn har i fleire år bede verksemdar som gir sosial- og helsetenester, om å bruke rapportar frå landsomfattande og lokale tilsyn som utgangspunkt for å gjennomgå og betre egne tenester.

Da vi oppsummerte tilsyn i 2006 med sosial- og helsetenester til barn med nedsett funksjonsevne, valde vi å omtale nokre sentrale problemstillingar. Kommunane i Hordaland blei oppmoda om å gjere ei risikovurdering av egne tenester og sende resultatet til Fylkesmannen i Hordaland. Formålet var å få alle kommunane til å bruke oppsummeringa til å gjennomgå og førebygge svikt i egne tenester.

Barn som treng habilitering, får tenester frå mange instansar. Tenestene må koordinerast, og det må vere eit nært samarbeid mellom mottakaren og dei aktuelle einingane. Styring av aktivitetar og prosessar er nødvendig for å unngå at tilboda blir personavhengige og tilfeldige.

Det var 29 av 33 kommunar som svarte. Kommunane vurderte tenestene i høve til problemstillingar som var omtalte i rapporten. Svara var i hovudsak i samsvar med funn ved det landsomfattande tilsynet. Ansvarsforhold var ikkje avklarte, og samarbeidsrutinar fungerte ikkje. Nokre mangla fagleg kompetanse, kapasitet på avlasting var for liten, og det var for få støttekontaktar. Enkelte kommunar var i gang med forbetningsarbeid. Fleire sette i verk tiltak for å rette opp manglar.

I ein av dei største kommunane var dette første gongen dei gjorde ei risikovurdering av habiliteringstenestene. Kor ofte dei andre kommunane har gjort slike vurderingar tidlegare, er ukjent. Vi fekk fleire spørsmål om kva risikovurdering er. Det kan tyde på manglande kunnskap om kva internkontroll inneber.

Verksemdar som yter helse- og sosialtenester, skal på eige tiltak gjere regelmessige risikovurderingar og om nødvendig setje i verk tiltak for å førebygge svikt.

Vi nådde fleire enn dei to kommunane som deltok i tilsynet. Sjølv om ansvaret for å betre tenestene ligg hos verksemdene, bør vi som tilsynsetat vurdere ulike måtar å formidle tilsynserfaringane på.

